

Man-vrouw verhouding in Bijbels perspectief

Chaverim,

Als gelovigen in Yeshua die terugkeren naar het hele Woord van G-d (Opb. 3:8), en met name naar de Torah, ervaren we dat we daarmee tegen de stroom van de samenleving ingaan. Hier is van toepassing wat er staat geschreven: *“Als de vijand zal komen als een stroom, zal de Geest van YHWH de banier tegen hem oprichten”*, Jesaja 59:19. En wat is de banier van de Geest? Weten jullie, toen in de 60’er jaren de hippies kwamen en b.v. seksuele taboes werden doorbroken, gaf de Eeuwige aan br. H.J. Verwoerd Zijn openbaring over Zijn Woord aangaande de toekomst. Op die manier werd het Woord van G-d een banier waar omheen wij ons konden verzamelen. Maar een banier geeft ook kracht om de strijd aan te gaan.

Dit opheffen van de banier van het Woord loopt uit op de komst van de Verlosser, volgens vers 20 *“En er zal een Verlosser tot Tsiyon komen, namelijk voor degenen die zich bekeren van de overtreding in Ja’akov, spreekt YHWH.”* Deze strijd tegen de geest van de tijd stijgt vandaag naar recordhoogte. Want terwijl de hele wereld ingenomen wordt door de leugenaar, ook de ‘christelijke wereld’, mogen wij terugkeren naar de Emet - de Waarheid. Dit is een rabbijnse term voor de Verlosser. En waartoe stelt de terugkeer naar de Waarheid ons in staat? Dat leert ons Jesaja 60:1-2:

“Sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van YHWH. Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over jou schijnt YHWH, zijn luister is boven jou zichtbaar”.

Wat is dus het gevolg van het omhoogsteken van de banier in 59:19? Het opstaan van het terugkerende Isra’el in 60:1-2. Zij mag stralen in de luister van de Eeuwige. En weten jullie, dit opstaan van het Vernieuwde Isra’el is verbonden aan het opstaan uit de dood van Isra’el in Ezechiël 37:10 en het opstaan van ‘het lijk van de twee getuigen’ in Openbaring 11:10. Er ontstaat nieuw leven rondom de bron, het Woord van G-d!

Maar realiseren we ons dat Jes. 60:1 in de gebiedende vorm staat, dus: Qumi ori, je moet opstaan en je moet schitteren. Wat betekent dat voor ons vandaag? Als we Gods instructies en geboden ernstig nemen, dan stralen we iets van Zijn glorie uit naar de wereld om ons heen. Vandaag de dag wordt de dienst aan God algemeen vertaald als liefde betoon, zorg voor de naaste enz., maar ik geloof dat hier eerst gedacht wordt aan de ontmoeting met de Koning. En een koning heeft wetten die geëerbiedigd moeten worden. Daarom die terugkeer naar de Torah. Begrijpen we het proces waar wij ons in bevinden, maar ook de opdracht die tot ons komt? We moeten opstaan in een ‘vernieuwd’ leven.

Schepping

Al sinds het begin van de twintigste eeuw wordt op verschillende manieren voor de emancipatie van de vrouw gestreden. En het is een proces wat ons niet voorbijgaat. Als K’hilat Bet Yosef willen we Yeshua volgen waar Hij ook heengaat, Opb. 14:4. Omdat Hij het Woord is, is het logisch dat wij ook in de man-vrouw verhouding ons richten op het Woord van G-d. En dan is het goed om terug te gaan naar het begin.

Gen. 1:26-27 *“En G-d zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte dat op de aarde kruipt. En G-d schiep de mens naar Zijn beeld, naar het beeld van G-d schiep hij hem; mannelijk (zachar) en vrouwelijk (n’qevah) schiep hij hen.”*

Het laatste deel van de zin maakt duidelijk dat ook de vrouw door G-d is geschapen en deel heeft in het G-ddelijke beeld en aan de heerschappij over alles. Dit onderscheidt de mens van de dierenwereld. Dit leert ons dat de man in zijn mannelijkheid en de vrouw in haar vrouwelijkheid samen het beeld van G-d vertegenwoordigen. Laten we dit dan ook zoveel mogelijk zichtbaar maken. De man door zijn baard niet af te scheren en de vrouw door zoveel mogelijk als vrouw gekleed te gaan. Laten wij mannen hierbij denken aan het gebod voor de priesters in Ezechiël 44. Het is tot Zijn eer als wij ons zoveel mogelijk hieraan houden. Hierbij denk ik ook aan het Joodse begrip Tzniut (צניעות) – bescheidenheid.

De verhouding van man en vrouw in de Bijbel

Als Paulus/ Rav Sha’ul over de verhouding van man en vrouw schrijft, wijst hij terug naar de schepping. Vanuit de scheppingsgegevens leert hij de onderscheiden plaats van man en vrouw. Zie b.v. 1 Tim. 2:12: *“Ik laat de vrouw niet toe, dat zij onderwijs geeft, of over mannen gezag heeft; ze moet bescheiden zijn. Want Adam werd als eerste geschapen, pas daarna Eva”*. (NBV) En in 1 Kor. 11:8: *“Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw uit de man.”* Om het onderscheid tussen man en vrouw aan te geven beroept Rav Sha’ul zich dus op het feit dat de vrouw uit de man genomen is.

Verder stelt hij dat de vrouw uit de man gevormd werd om de man te helpen: *“Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man”*, 11:9. Dit wil niet zeggen dat de man superieur is. Het laat juist zien dat de man hulp nodig had. In Genesis wordt gesproken van een 'hulp tegenover', een èzer k’negdo (עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ). En het woord 'hulp' (èzer) heeft een heel positieve betekenis. Hetzelfde woord wordt verschillende keren in de Bijbel op G-d toegepast, die de Hulp is van Zijn volk. (Ps. 33:20 *“Onze ziel verwacht de HEERE, Hij is onze hulp en ons schild (עֵזֶרְנוּ וּמִגְבָּנוּ הוּא)”*.) De vrouw is dus niet als een soort slavine geschapen, maar om de man tot hulp te zijn. Sterker nog, om de man compleet te maken, die notie zit in het Hebreeuwse woord voor bruid - kallah.

In 1 Kor. 11:7 wijst Rav Sha’ul op een ander aspect van de schepping, als hij schrijft: *“Hij (de man) is het beeld en de heerlijkheid (= luister of glans) van G-d, maar de vrouw is de heerlijkheid van de man.”* In Genesis 1 lezen we dat G-d Adam naar Zijn beeld maakte. Dit sluit Eva niet buiten, want in dezelfde tekst staat dat ook de vrouw naar G-ds beeld is geschapen. Bovendien lezen we verderop in het hoofdstuk dat man en vrouw samen de opdracht van G-d krijgen om de aarde te onderwerpen. Als beeld dragers van G-d zijn man en vrouw gelijkwaardig.

De woorden uit 1 Korinthe 11 geven echter wel aan dat de man hier een eigen plaats heeft en op de voorgrond treedt. Rav Sha’ul vat dit samen in de woorden: *“Hij is het beeld en de heerlijkheid/ luister/ glans van G-d.”* In de schepping naar G-ds beeld treedt Adam dus op de voorgrond. Rav Sha’ul vervolgt dan: *“Maar de vrouw is de heerlijkheid van de man.”* G-d schiep Chavah om de man tot hulp te zijn. Daardoor wordt ook de vrouw volledig betrokken in het onderwerpen van de aarde, maar zij ontvangt haar plaats en opdracht niet buiten de man om, maar juist door en met Adam. Zo kan de vrouw alleen G-ds beeld vertonen: als luister van de man, die de heerlijkheid van G-d is. Rav Sha’ul noemt in 1 Kor. 11 ook nog de

engelen die aanwezig zijn in onze samenkomsten. Zij worden bedroefd als de samenkomst niet is naar Gods wil en orde.

Zowel Rav Sha'ul als Petrus/Kefa wijzen in het kader van de man-vrouw verhouding ook nog naar de zondeval. Bijvoorbeeld in 1 Tim. 2:14: *“En Adam is niet verleid geworden, maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.”* Door de zondeval werd de verhouding van man en vrouw verstoord. Chavah staat niet meer naast de man, maar ze komt onder de man. De man zal heerschappij hebben over zijn vrouw. Hieruit mogen we geen verkeerde conclusies trekken. De apostelen wijzen hierop tot verootmoediging van de gelovige vrouwen. Ze moeten tot hun verootmoediging bedenken dat de vrouw de eerste geweest is in overtreding.

In 1 Kor. 11:3 lezen we: *“Ik wil dat gij weet, dat Yeshua het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw, en G-d het Hoofd van Yeshua.”* Uit deze woorden blijkt dat de plaats die man en vrouw innemen ten opzichte van elkaar, onderdeel is van een grotere orde. Het is de orde die G-d in de schepping heeft gelegd. In deze scheppingsorde hebben man en vrouw hun eigen plaats. De man heeft een verantwoordelijke plaats boven en ten behoeve van de vrouw, waarbij hij Yeshua boven zich heeft. En G-d is het Hoofd van de Mashiach. Ook Yeshua eerde altijd de Vader boven Hem. Vanuit de scheppingsorde wordt de vrouw bevolen onderdanig te zijn. Het woord 'onderdanig' (hupotassó - ὑποτάσσω) betekent letterlijk: 'onder-ordenen', 'onderschikken'. Het wijst op een geordend bestel, zoals het sterrenstelsel. Daarin hebben bijv. de zon en de maan ook een speciale plaats.

Als het in 1 Korinthe 11 over het hoofd-zijn van de man gaat, wordt dit algemeen gesteld, en heeft het niet alleen betrekking op het huwelijk. Het huwelijk is wel de plaats waar deze regel de meest persoonlijke toespitsing krijgt. De grondregel voor een huwelijk vinden we in Kol. 3:18-19: *“Vrouwen, weest uw eigen mannen onderdanig; mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar.”* De vrouw wordt onderdanigheid bevolen, omdat de man in het huwelijk de laatste en hoogste verantwoordelijkheid draagt voor vrouw, gezin en huis. De waardigheid die hier wordt toegekend aan de man, berust niet op zijn persoonlijke bekwaamheid en aanleg, maar op zijn verantwoordelijkheid om zijn huwelijk en gezin in de wereld te vertegenwoordigen, te bewaren en te bouwen. Het is ten aanzien van deze verantwoordelijkheid dat de man geëerd moet worden, d.w.z. in zijn waarde erkend moet worden. Dit vinden we mooi uitgelegd in Ef. 5:22-33.

Het is de taak van de vrouw om hem hierbij te helpen. De vrouw die haar roeping verstaat vinden we in het loflied op de 'eshet chayil' – de moedige vrouw – in Spreuken 31:10-31. Opmerkelijk dat dit lied het slot van het boek Spreuken is, het enige deel dat op Alef-Bet is gezet. Vanwege de roeping en verantwoordelijkheid van de vrouw (in haar andere, maar niet minder waardevolle plaats), wordt de man in Kolossenzen 3 bevolen zijn vrouw lief te hebben, haar respectvol te behandelen en haar dankbaarheid te tonen. De relatie van man en vrouw in het huwelijk is een afbeelding van de relatie van Yeshua en Zijn gemeente. De gemeente erkent Yeshua als haar Hoofd en Yeshua heeft Zijn gemeente lief.

Ook in de samenkomst geldt de onderscheiden plaats van man en vrouw. In 1 Korinthe 14 wordt dit wat meer uitgewerkt. We lezen daar: *“Dat de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.”* Paulus zegt dus niet dat vrouw niet kan spreken, maar dat haar ondergeschiktheid ertoe moet leiden dat zij in de samenkomst het Woord van G-d laat bedienen door de man.

In 1 Timotheüs 2:9-15 wordt het zwijggebod herhaald. *“Ook wil ik dat de vrouwen zich waardig, sober en ingetogen kleden. Ze moeten niet opvallen door een opzichtige haardracht, dure kleding, goud of parels, maar door goede daden, zoals gepast is voor vrouwen die zeggen dat ze G-d vereren. Een vrouw dient zich gehoorzaam en bescheiden te laten onderwijzen; ik sta haar dus niet toe dat ze zelf onderwijst of gezaag over mannen heeft; ze moet bescheiden zijn. want Adam werd als eerste geschapen, pas daarna Chavah. En niet Adam werd misleid, maar de vrouw; zij overtrad G-ds gebod. Ze zal worden gered in het baren van kinderen, als ze tenminste volhardt in het geloof, de liefde en een heilige, ingetogen levenswijze.”* De context laat hier duidelijk zien dat dit gebod niet incidenteel en tijdgebonden is. Het voorschrift voor de samenkomst is afgeleid uit het gebod dat voor man en vrouw in het algemeen geldt. De plaats in de schepping bepaalt ook de plaats in de dienst.

In de evangeliën spelen verschillende vrouwen een belangrijke rol. In de omgeving van Yeshua treffen we vele vrouwen aan. Hoewel Yeshua mannen en vrouwen aanneemt, roept Hij alleen mannelijke discipelen/talmidim tot het ambt van apostel. Ook in de brieven van Rav Sha’ul wordt met dankbaarheid het werk van vele vrouwen vermeld. Er is echter alleen sprake van mannelijke ambtsdragers. Vrouwen hadden wel een bepaalde plaats als dienaar (diakonon - διάκονον) van de gemeenten. Maar nergens is uit af te leiden dat de vrouwelijke diaken in de Brit Chadashah – het Vernieuwde Verbond – een officiële functie heeft gehad.

Hoe zijn de woorden uit Korinthe in overeenstemming te brengen met bijvoorbeeld Galaten 3:26-28: *“Daarin is noch Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Mashiach Yeshua”*? Als je deze tekst op zichzelf leest dan kun je de vraag stellen of de eenheid in Yeshua niet alle woorden over het onderscheid tussen man en vrouw te niet doet. Uit de context blijkt echter dat het hier gaat over de genade. Wij worden kinderen van Avraham door het geloof. We worden dat niet door de Torah en ook niet door afkomst. Alleen door het geloof delen we in G-ds Verbond. Maar een vrouw blijft vrouw en moet niet als een man gaan optreden. De gelijkheid in de genade maakt man en vrouw niet gelijk, maar heeft wel betekenis voor de omgang tussen beiden. Ten diepste delen we door het geloof al in het herstel van alle dingen, Hand. 3:21.

De plaats van de vrouw in de Bijbel

Wat betekent het als er in Opb 9:8 staat: *“En zij hadden haar als haar der vrouwen...”*? Uit de context blijkt dat het over de moderne bewapening moet gaan. Bij sprinkhanen moet je denken aan een sprinkhanenplaag, dus ontelbaar. Denk b.v. aan de Chizbolah, die hebben in Libanon meer dan 100.000 raketten om op Isra’el af te schieten. Bij gouden kronen moet je denken aan de enorme hoeveelheid geld die uitgegeven wordt aan bewapening. Maar waar moet je aan denken bij *“haar als haar der vrouwen”*?

Hierbij moeten we denken aan de manier waarop de vrouwen het haar in die tijd droegen, namelijk lang en als een band om het hoofd gewikkeld. Dit was een teken van de volmacht van hun mannen. Alles wat de vrouw doet, dat doet ze als onder de man staande, daarom moet ze ook een macht of volmacht op het hoofd hebben. Dat is ook wat Rav Sha’ul bedoelt in 1 Kor. 11:15: Zo is het lange haar, om haar hoofd gedragen, haar als een sluier gegeven. We lezen in Num. 5:18 – bij de wet voor sotah/ de overspelige vrouw – dat de priester het hoofd der vrouw moest ontbloten, d.w.z. de haarband losmaken. Dat was een teken dat ze nu vrij en zelfstandig was. Ze stond daar voor eigen rekening en kreeg de bevoegdheid om

een eed af te leggen, terwijl de bedekking van haar hoofd een teken is dat zij staat onder de macht van haar man, vgl. 1 Kor. 11:5 en 10. [Kanttekening SV bij Num. 5:18]

1 Kor. 11:5 Maar een iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar eigen hoofd; want het is een en hetzelfde alsof haar het haar afgesneden was. 1 Kor. 11:10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, omwille van de engelen.

Het haar der vrouwen van de moderne oorlogswapens betekent dit dat deze wapens niet zomaar zullen doen wat ze willen of kunnen. Er is een Macht boven de macht der duisternis. Zie Efeze 6. Dit is de Macht van YHWH Ts'vaot. De vernietigende macht van deze wapens is ondergeschikt aan de macht van Yeshua. Alle plannen tegen Isra'el en Jeruzalem zullen dan ook uitlopen op Arma-Geddon. Gods wil zal gebeuren. Daarom ziet Johannes dit wapentuig met haar als haar der vrouwen.

Dus de plaats van de vrouw volgens de Torah is dus onder de man. Ze staat onder bedekking van haar man. Het haar als een band om haar hoofd gewikkeld was daar het teken van. Maar de vrouw was ook afhankelijk van het gezinshoofd, haar vader, haar man of haar zoon. Dit was haar sociale zekerheid. Hij was verantwoordelijk voor haar levensonderhoud. Daarom wilde b.v. Tamar een kind van Judah, Gen. 38. Zij had daar recht op, maar in haar ouderdom zou die ook voor haar zorgen. Door de zondeval in Gan Eden heeft de onderworpenheid van de vrouw een bitter element gekregen, maar G-ds genade herstelt en neemt die bitterheid weg. Dit herstel zien we al bij het volk Israël onder het Oude Verbond.

De positie van de vrouw in Israël steekt zeer positief af bij haar plaats in andere culturen. Zo was de vrouw bij de Mesopotamiërs (wat als een standaardvoorbeeld geldt voor het Midden-Oosten) slechts het bezit van de man. Ook bij de Grieken en de Romeinen werd de vrouw niet hoog aangeslagen. Ze was onmondig en over de hele linie aan de willekeur van de man overgeleverd. In Israël was dit heel anders. Uit verschillende Schriftgedeelten blijkt dat G-d de vrouw in bescherming neemt tegen de zondige overheersing van de man. Terwijl andere volken alleen het vaderlijke gezag kenden, werd Israël geleerd ook de moeder te eren. In Lev. 19:3 wordt de moeder zelfs voorop gezet: *“Een ieder zal zijn moeder en zijn vader vrezen en mijn Sabbatten houden; Ik ben YHWH jullie Elohim.”* Terwijl bij andere volken de man vrij overspel mocht bedrijven, leerde G-ds gebod: Gij zult niet echtbreken.

De plaats van de Israëlitische vrouw was in het gezin. Het krijgen van kinderen gold als een eer. In het dagelijkse leven bewogen vrouwen en meisjes zich in volledige openbaarheid. Ook bij de eredienst werd de vrouw niet buitengesloten. Ze neemt b.v. deel aan de offermaaltijd en brengt samen met haar man een korban in de Tempel na de geboorte van een kind. Dat zie je b.v. in Luk. 2:22-24, als Yeshua geboren is dan brengen zijn ouders samen het korban voor de armen, 2 tortelduiven of 2 jonge duiven. Daar was de vrouw dus bij. Ook zijn er in Isra'el profetessen. Maar bij de officiële religieuze handelingen blijft de vrouw op de achtergrond.

In de Schrift worden vrouwen met eer genoemd. Vrouwen als Miryam, Channah - de moeder van Samu'el, Elisheva (Elizabeth), de Samaritaanse vrouw en Miryam van Magdàla (Maria Magdalena) spelen een belangrijke rol. En rondom Yeshua zien we dat vrouwen eerder tot geloof komen dan mannen. Zij zijn het die Yeshua dienen, Lukas 8:1-3. Ook in de vroege gemeente zien we dat vrouwen invloed hebben. Te midden van de gemeente leefden jonge vrouwen en weduwen, die hun leven aan Yeshua en Zijn dienst gewijd hadden. Ze hadden

een taak om G-dvruchtig onderwijs te geven, mensen te herbergen, voeten van de heiligen te wassen en verdrukten te helpen, 1 Tim. 5:10. Een duidelijke opwaardering van hun positie en werk maakte dat de gelovige vrouwen in de eerste eeuwen in hoog aanzien stonden.

Dit sluit aan bij Ex. 38:8 en 1 Sam. 2:22 over het dienen van de vrouwen bij de Mishkan. Dit was een vrijwillige dienst, want de Torah kent enkel mannen, priesters en levieten, die ook nog een speciale wijding ontvangen. De 'dienende vrouwen' waarvan 'terloops' melding wordt gemaakt kunnen om die reden niet tot het vaste personeel van de dienst behoord hebben. Hun dienen kan ook niet voor ondergeschikte zaken geweest zijn. Dit blijkt uit de manier waarop de dienst van deze vrouwen beschreven wordt in 1 Sam. 2:22: tsava petach ohel mo'ed – *וַיִּבְרָא פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד*. Het dienen van de vrouwen was geen avodat ohel mo'ed, waartoe de Levieten verplicht waren, maar een ts'va petach ohel mo'ed, "een dienen aan de ingang (voor) de Ohel Mo'ed".

Denk hierbij aan Anna in Luk. 2:37-38: *"Er was daar ook een profetes, Channah bat Pni'el, uit de stam Asher. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al 84 jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden."* Channah lijkt mij een goed voorbeeld voor de vrouwen die dienden bij de ingang van de Mishkan. Ook de Joodse traditie heeft het dienen van de vrouwen altijd op deze manier opgevat. Dit wordt bevestigd doordat deze vrouwen in de tijd van Moshe hun spiegels – als hulpmiddelen om zich mooi op te maken om mensen te behagen – ten dienste van de Eeuwige brachten. [Bijbelse Archeologie, K.F. Keil, blz. 351]

Het toont de liefde van hun hart voor Elohim en Zijn dienst. Het ging hen niet om een plaats te verwerven, of om de eer van mensen, nee hun hart was op G-d gericht. En de beloning daarvoor ontvangen ze in het Koninkrijk.

Wat bedoelt 1 Kor. 14:34-35?

Naar aanleiding van 1 Kor. 14:34-35 zou de vraag gesteld kunnen worden of vrouwen dan een slot op de mond moeten doen in de gemeente. Dan zouden ze bijvoorbeeld niet mogen zingen. Ze zouden zelfs niet in het openbaar kunnen voorlezen bij de kinderopvang in de dienst, want ze moeten stil zijn. Dit zou in tegenspraak zijn met 1 Kor. 11:5 en 13.

Uit het geheel van de brief blijkt dat er veel meer aan de hand was in Korinthe. Het was een welvarende havenstad en de hoofdstad van de provincie Achaje. In Wikipedia lezen we: 'Het oude Korinthe was een polis, en de volkrijkste en belangrijkste handelsstad van geheel Hellas. De stad, uitmuntend door haar gunstige ligging tussen twee zeeën, telde 300.000 inwoners. Tal van prachtige, bijzondere en openbare gebouwen versierden de stad, waar Athene zelfs voor moest onderdoen, maar weelde, zwelgerij en zedenbederf werden snel heersende ondeugden.' [Wikipedia]

De inwoners waren afkomstig uit verschillende delen van het Romeinse rijk. In Korinthe waren dan ook vele culturen en godsdiensten vertegenwoordigd. Daarnaast was het een havenstad, met alle wantoestanden die daarbij horen. Want zeelieden staan erom bekend dat ze uitgaansgelegenheden en prostitués opzoeken in de havens. Tevens was er een afgodstempel met meer dan 1000 tempel-slavinnen. Strabo schreef: "een reis naar Korinthe is niet voor elke man (geschikt)." Niet elke man kon dat aan. Tegen deze achtergrond is heel begrijpelijk dat deze gemeente extra instructies nodig had, ook voor een ordelijk verloop van de samenkomsten.

Als we Schrift met Schrift vergelijken dan blijkt dat vrouwen in het NT mee werkten in de opbouw van de gemeenten. Net zoals de vrouwen bij de Mishkan in Ex. 38:8 en 1 Sam. 2:22. Daarom kijkt Rav Sha'ul in Romeinen 16 met dankbaarheid terug op de hulp van de zusters in het geloof, zoals Febe, Prisca, Tryfena en Tryfosa. Verder kunnen we uit 1 Kor. 11:5 afleiden dat vrouwen ook mochten bidden en profeteren in de gemeente, als ze hun positie in acht namen. Maar de openbare bedieningen waren voor de mannen.

Zoals we boven zagen wordt het vrouwen niet toegestaan op een gezaghebbende manier in de gemeente te spreken. En als ze op enig moment onderwijs geeft, dan is ze per definitie in een gezagspositie over de man. Maar wat zou nu Rav Sha'ul bedoelen in 1 Kor. 14:34-35 als hij zegt dat vrouwen moeten zwijgen in uw samenkomsten. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt is sigátoosan (σιγάτωσαν), dat is de gebiedende vorm van sigáoo (σιγάω): stil zijn, zwijgen, stilte bewaren, stoppen met spreken, stil worden.

Er zijn 10 plaatsen in het NT waar sigáoo voorkomt:

Lucas 9:36 - "En zij zwegen en verhaalden in die dagen aan niemand iets van hetgeen zij gezien hadden."

Lucas 18:39 - "En die vooraan liepen, bestrafden hem, dat hij zwijgen zou."

Lucas 20:26 - "En zij verwonderden zich over zijn antwoord en hielden zich stil."

Hand. 12:17 - "En hij wenkte met zijn hand, dat zij zwijgen moesten."

Hand. 15:12 - "En de gehele vergadering werd stil."

Hand. 15:13 - "En nadat dezen uitgesproken waren..." [letterlijk: ophielden met spreken].

Rom. 16:25 - "Eeuwenlang verzwegen".

1 Kor. 14:28 - "Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente."

1 Kor. 14:30 - "Maar indien aan een ander, die daar gezeten is, een openbaring ten deel valt, moet de eerste zwijgen."

1 Kor. 14:34 - "Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeenten zwijgen."

Volgens 119-ministries moet het in 1 Kor. 14:34 om een speciale situatie gaan. Uit het geheel blijkt dat Rav Sha'ul orde wilde hebben in de samenkomsten. Het gaat dus blijkbaar om een spreken door vrouwen wat de dienst verstoortte. Alle commentaren zijn het erover eens dat Paulus een plaatselijk probleem behandelt, en geen algemene regel geeft. Mogelijk stelden deze vrouwen hun mannen uitdagende vragen, die de gang van de dienst verstoorden. En verstoring van de dienst zou een struikelblok kunnen zijn voor nieuwkomers en buitenstaanders. (1 Kor. 8-10) Vergelijk dit met zijn opmerking bij het spreken in talen in vers 23. Buitenstaanders moesten een goede indruk krijgen van de samenkomst. Als we het geheel samenvatten dan lijkt het erop dat de vrouwen in Korinthe met hun mannen in discussie traden. Dat is het wat Rav Sha'ul hier verbiedt. Hoogstwaarschijnlijk waren de vrouwen in Korinthe heel vrijpostig, gezien de achtergrond waar ze uit kwamen. En dit werd nog versterkt omdat het Evangelie een boodschap van bevrijding is.

Weduwen

Laten we voor een meer volledig beeld ook nog kijken naar 1 Tim. 5:9. Daar leren we dat weduwen van 60 jaar en ouder, die getrouw en eerlijk bevonden waren, een speciale taak kregen binnen de gemeente.

9 "Een weduwe mag gekozen worden als zij niet jonger is dan zestig jaar en de vrouw van één man is geweest, 10 een goed getuigenis heeft wat betreft goede werken: of zij kinderen heeft opgevoed, of zij vreemdelingen heeft geherbergd, of zij de voeten van heiligen heeft gewassen, of zij verdrukten heeft bijgestaan, of zij zich toegelegd heeft op elk goed werk. 11 Maar neem jonge weduwen niet aan. Want als zij door het volgen van hun lusten zich afkeren van de dienst van Mashiach, willen zij trouwen, 12 en ontvangen zij het oordeel

omdat zij hun eerste trouw tenietgedaan hebben. 13 En zo leren zij meteen ook om doelloos overal langs de huizen te gaan. En zij zijn niet alleen doelloos bezig, maar zij zijn ook praatziek, en zij bemoeien zich met zaken die hun niet aangaan, en praten over dingen die onbehoorlijk zijn. 14 Ik wil dan dat jonge weduwen trouwen, kinderen krijgen, hun huis besturen en aan de tegenpartij geen aanleiding tot laster geven”, 1 Tim. 5:9-14.

Weduwen van 60+ en oudere vrouwen hebben veel levenservaring en kunnen op die manier raad en steun geven aan de jongere vrouwen. Om elkaar te helpen bij het leven in een wereld die zo totaal anders is. Want wij volgen de Torah in een wereld die totaal heidens is geworden. Een wereld waarin ook het ‘christendom’ geen zout meer is, maar ons eerder tegenstaat om G-d gehoorzaam en toegewijd te leven. Dit natuurlijk naast de goede dingen die er nog in zijn – daarom roept G-d Zijn volk om er ook uit te gaan, Opb. 18:4. In onze samenleving is het voor jonge vrouwen lastig om hun kinderen op te voeden – denk aan thuisonderwijs geven. Dan is het heel belangrijk dat andere vrouwen om hen heen staan.

Synagoge

Naast de Bijbel mag de (orthodoxe) synagoge voor ons richtinggevend zijn, want de Joodse broeders in de orthodoxie hebben de Tempeldienst bewaard in hun gebeden en synagogedienst. Voor ons als k’hillah is ook de Tempeldienst richting gevend. Daarom laten we alleen mannen uit de Torah lezen. Maar de Joodse broeders hebben als regel dat vrouwen wel voor vrouwen mogen spreken, maar niet in de samenkomst. In de situatie waarin wij ons bevinden, kan het heel zinvol zijn dat de vrouwen in ons midden met elkaar samenkomen om na te denken over speciale topics gerelateerd aan het vrouw-zijn in het kader van onze terugkeer naar Torah en de Israël-identiteit.

Conclusie

We begonnen met de banier van Gods Woord die ons kracht geeft om tegen de stroom van de vijand in te gaan. Die banier zal samen met de Ruach haKodesh alle verdeeldheid wegnemen. Om deze banier zal ons volk zich gaan verzamelen. En dan zegt Jes. 60:1-2: *“Sta op en schitter, want jouw licht is gekomen en de glorie van Adonai gaat over jou op.”* Terugkeer naar de Bijbelse man-vrouw verhouding is daarvan een belangrijk onderdeel. Dit was wat opviel bij de eerste gemeenten. Er werd gezegd: *“ze hebben alles gemeenschappelijk, behalve hun vrouwen”*. De Als we Gods Woord als leidraad nemen kunnen we ook de aanvallen van de boze herkennen en overwinnen. Alleen zo kunnen we de komende aliyah met blijdschap verwachten. Dit is de kern van s’firat ha’omer, de Omer-telling. Want de omer-telling is een uitzien naar Shavu’ot; het verbindt Pesach met Shavu’ot. En wat wordt er op Shavu’ot in de Tempel gebracht? Twee tarwebroden. En de graanoogst is in de Bijbel een teken van de verzameling van het verstrooide Isra’el. En die twee tarwebroden staan symbool voor de thuiskomst van Y’hudah en Efrayim. En als de Bijbel als een banier in ons leven staat, dan zullen we deel hebben in de thuiskomst van Efrayim en Yehudah. Dat is wat ik iedereen toewens.

Maasbracht, 19 Iyyar 5781, 1 mei 2021 / 34 Omer
Baruch ben Zvulun

PS: Het lijkt me gepast om in dit kader hier een artikel over tzniut te plaatsen, dit is het gebod tot bescheidenheid en discretie binnen het Jodendom.

Bescheidenheid (Tzniut)

DOOR RABBI MAURICE LAMM

Bescheidenheid is het fundament van Joodse waarden en is een van de fundamentele fundamenten van het Joodse gezin. In de volksmond wordt aangenomen dat het voornamelijk op vrouwen van toepassing is, maar het is ook een wenselijke eigenschap bij mannen. Hoewel de term over het algemeen wordt gebruikt voor relaties tussen mannen en vrouwen, is hij bedoeld voor mensen in alle situaties.

Tzniut betekent bescheidenheid, eenvoud, een vleugje verlegenheid en terughoudendheid. Maar misschien boven deze, betekent het privacy. Het is het kenmerk van het Joodse huwelijk en de rabbijnen noemen het de specifieke eigenschap waarnaar moet worden gezocht in de ideale partner.

Het klassieke symbool van tzniut is de sluier. Het getuigt van privacy, een persoon apart; Jesaja (3:18) noemt het tiferet ("glorie"). De Assyriërs oordeelden dat een hoer geen sluier mag dragen, om te suggereren dat ze op een openbare tentoonstelling is (Code van Hammurabi). De sluier werd instinctief door Rebecca aangetrokken zodra ze haar toekomstige echtgenoot in de verte zag (Genesis 24:65). Dat is een van de redenen waarom de ceremonie onmiddellijk voorafgaand aan de huwelijksviering het 'bedeken' (Jiddisch: **בִּדְעָה** - badeken, lit. bedekken) is, de sluiering van de bruid door de bruidegom, terwijl hij de bruid zeggt met de oude woorden die tot Rebecca werden gesproken.

Het principe van tzniut verwerpt alle naaktheid, niet alleen in het openbaar, maar ook voor familieleden thuis. (Zo mag men niet bidden of het Shema-gebed reciteren terwijl men naakt is of staat in de aanwezigheid van een naakt persoon.) De afwijzing van naaktheid herinnert aan Adam en Eva die, na het begaan van de eerste zonde, zich realiseerden dat ze naakt waren en instinctief beschaamd voelden en zich verborgen (Genesis 2:25). Dezelfde houding komt terug wanneer Noach Cham vervloekt, die zijn vader ontmaskerd zag (Genesis 9: 21-27).

Tzniut impliceert ook bescheidenheid in kleding. Traditioneel bedekte lichaamsdelen mogen niet worden blootgesteld, hoewel men zich stijlvol kan kleden. Deze houding komt voort uit een zeer verfijnd gevoel van schaamte, een emotie die tegenwoordig vaak wordt gedenigreerd in naam van vrijheid. De Bijbel verbood niet alleen het verwijderen van alle kleding, maar ook het dragen van kleding van het andere geslacht (Deuteronomium 22: 5), omdat dit kan leiden tot onnatuurlijke lusten, wellustige gedachten en een vrijere vermenging tussen de seksen.

Bescheidenheid gaat over meer dan wat je draagt

Tzniut betekent discrete gewoonten, rustige spraak en genegenheid die privé wordt uitgedrukt, en leidt hieruit af dat grofheid, luidruchtig gelach, ruw gedrag en zelfs "luide" versieringen worden vermeden. Dit is niet alleen een reeks gedragsnormen, een soort Bijbelse gids voor etiquette, maar een levensfilosofie.

Dit concept van bescheidenheid betekent niet dat het lichaam wordt afgewezen. Integendeel, het Joodse volk wordt geleerd het lichaam te respecteren. Hillel [een vroege rabbijnse wijze] baadde niet alleen om hygiënische redenen, maar om voor het lichaam te zorgen - de meest magnifieke schepping van G-d (Leviticus Rabba 34: 3). Rabban Gam'li'el [een wijze uit de tweede eeuw] preekt G-d (Jeruzalem Talmoed, Berakhot 9: 1). Een gevolg

van dit concept is de nadruk op de noodzaak van een huwelijk en op gezonde seksuele relaties tussen man en vrouw.

Tzniut was bedoeld om de heiligheid van de innerlijke mens te beschermen tegen aanvallen door de grofheid van het dagelijks leven. De Bijbel (Psalm 45:14) zegt kol k'vudah bat melekh p'nimah ("de hele glorie van de dochter van de koning is van binnen" - sommigen vertalen het op speelse wijze als "de hele glorie van de dochter is de royalty van binnen").

Waardigheid komt niet voort uit blootstelling en onfatsoenlijke vertoon, maar uit discretie en de zekerheid dat de mens zal worden beschouwd als een privé, gevoelig wezen, niet alleen als een lichaam.

Bescheidenheid is het tegenovergestelde

Het antoniem van tzniut is hefkerut, verlatenheid, losheid, de afwezigheid van terughoudendheid en remming. In het uiterste geval is het grove immoraliteit, gilui arayot (het blootleggen van naaktheid). Tzniut is bedekkend, vulgariteit is onthullend. De herhaalde vulgariteit verbaast ons niet langer of schokt onze morele gevoeligheden. Zo zijn de smaakkanonnen gedegenereerd naarmate de immoraliteit is toegenomen. Degenen die liever gekleed dan ontmaskerd zouden worden, worden beschouwd als vierkant en puriteins, slachtoffers van de eeuwenoude onderdrukking van gezonde instincten.

Privacy, in hedendaags taalgebruik, verwijst in de eerste plaats naar eigendom. Sarah Handelman merkte op dat 'privacy verwijst naar' eigendom, niet naar' persoon'. Onze huizen zijn onze ongeschonden kastelen: 'Privébezit - geen verboden terrein'. Onze edelstenen, aandelen en obligaties zijn verborgen in kluisen. Maar ons lichaam en de kostbare innerlijke juwelen van onze persoonlijkheden staan open voor iedereen. Niets is daar onschendbaar. G-d verhoede dat iemand uw banksaldo kent, maar een toevallige ontmoeting met een vreemde aan een bar is gerechtvaardigd voor onmiddellijke seksuele intimiteit" [Sheina Sarah Handelman, "The Paradoxes of Privacy," Sh'ma, 10 november 1978].

De Babylonische Talmud (Bava Batra 57b) heeft een interessante opmerking over privacy in relatie tot personen en eigendommen: Privacy was vereist voor vrouwen die hun wasgoed in een beek deden, omdat ze hun benen moesten blootleggen. De Talmud oordeelde dat privé-eigendomsrechten moesten worden geschonden om de privacy van personen te beschermen, "omdat van Joodse vrouwen niet kan worden verwacht dat ze zichzelf vernederen bij de witwassende beek." Vanwege dergelijke juridische beslissingen zijn morele principes nog steeds relevant voor joden. Er wordt gezegd (in BT Yevamot 107a) die ein b'n niet yisrael hefker, (de dochters van Israël verkeren niet in een staat van verlatenheid, beschikbaar voor elk openbaar gebruik). De vulgariteiten van de samenleving kunnen worden gesymboliseerd door de bijbelse uitdrukking nezem zahav b'af chazir ("een gouden ring in de snuit van het varken"). Dat wat puur goud is, het door G-d gegeven vermogen om te reproduceren, wordt zo vaak gebruikt om door de openbare modder te waden.

"Een man moet altijd waakzaam zijn voor de mogelijkheid van morele verlating ... want het zal ervoor zorgen dat alles wat hij bezit verloren gaat ... als een worm in een sesamplant die alles van binnen eet, zonder dat iemand het merkt, en alles wat overblijft is de shell' (BT Sotah 3b). De geleidelijke verlating van tzniut is vrijwel onbelemmerd en onopgemerkt verlopen, totdat het enige dat overblijft slechts een buitenste schil van moraliteit is.

<https://www.myjewishlearning.com/article/modesty-tzniut/>